

Storbritannien om den paragraf, hvorefter udvalget fik ret til at høre klagere. Anmodningen om særafstemninger blev imidlertid nedstemt med 27 stemmer for, deriblandt alle de vestlige lande, 52 imod og 5 abstentions. Resolutionsforslaget vedtoges af komiteen med 83 stemmer for, 3 imod (Portugal, Spanien og Sydafrika), medens 2 lande afstod (Frankrig og Bolivia).

De Forenede Stater fremsatte i plenarforsamlingen, da sagen den 19. december kom til behandling dér, et ændringsforslag, hvorved „fordømmelsen“ af Portugal ville blive ændret til en „beklagelse“. Dette blev nedstemt med 16 stemmer for, 56 imod, og 22 lande afstod. Danmark stemte for ændringen, medens Norge, Sverige og Finland undlod at stemme. Efter at ændringsforslaget var forkastet, vedtoges resolutionen med 92 stemmer for, 3 imod, og 2 undlod at stemme.

Plenarforsamlingen godkendte 4. komitévalg af følgende medlemsstater til det særlige 7 mands udvalg: Bulgarien, Ceylon, Cypern, Colombia, Guatemala, Guinea og Nigeria.

Debatten.

Debatten om Portugals indberetnings-

pligt fandt sted i forbindelse med den almindelige debat om de ikke-selvstyrende landes forhold. Der kom en betydelig irritation til udtryk i komiteen over for Portugal, medens Spaniens beredvillighed til samarbejde med FN anerkendtes. Komiteen bevilgede ved en afstemning to „petitioners“ fra Portugisisk Guinea adgang til at udtale sig; den portugisiske repræsentant forlod mødesalen, medens dette stod på. Nogle fotografier, taget i Angola, blev efter Guineas anmodning udstillet som bevismateriale, og efter den portugisiske repræsentants anmodning blev en portugisisk billeddokumentation derefter også givet. Nogle medlemmer tog forbehold over for betydningen af sådanne bevisførelser.

I anledning af kritikken af anvendelse af våben fra NATO-lande i den portugisiske hær svarede den amerikanske repræsentant, at det var bekendt, at USA deltog i NATOs fælles forsvar, som var rettet mod Sovjets aggression, og han følte ingen trang til at gøre undskyldning derfor. Det var hans regerings mening, at intet af den amerikanske våbenhjælp til Portugal til NATO-formål skulle anvendes i Afrika.

XI. 5. komité: Administrative og finansielle spørgsmål.

På 5. komité's første møde den 2. oktober valgtes enstemmigt *Alfred Edwards*, Ceylon, og *Antonio Arraiz*, Venezuela, henholdsvis til næstformand og rapportør.

De 5. komité tillagte dagsordenspunkter behandledes i nogen grad i sammenhæng med vedtagelser i andre komiteer, men gives nedenstående i nummerorden.

26 (a). Anslåede udgifter for opretholdelse af FNs beredskabsstyrke (Gaza-styrken).

Med 61 stemmer for, 11 imod, medens 24 afstod (bl. a. Belgien og Frankrig), vedtog plenarforsamlingen den 20. december 1961 et af 5. komité forelagt forslag, hvorved generalsekretæren bemyndigedes til i 1962 at bruge et gennemsnitligt månedligt beløb på ikke over 1,6 mill. \$ til udgifterne ved opretholdelsen af UNEF, og hvorved der hos medlemsstaterne kunne udskrives et beløb på 9,75 mill. \$ for perioden 1. januar til 30. juni 1962 til UNEF. Forslaget var i

5. komité fremsat af Sverige med Danmark, Indien, Norge og Jugoslavien samt senere Brasilien som medforslagsstillere.

Beløbet pålignes alle medlemsstaterne efter den normale bidragsskala, dog således, at stater med de laveste bidragsprocenter til FN kan få visse nedsættelser, hvis de i 1961 har modtaget hjælp under det udvidede tekniske bistandsprogram.

Debatten om finansiering af fredsbevarende operationer behandles nedenstående under punktet vedrørende Congo-operationerne.

52. Revisionsberetninger.

Plenarforsamlingen godkendte revisionsberetningerne for 1960 for (a) De Forenede Nationer, (b) FNs børnehjælpsfond, (c) FNs hjælp for Palæstina-flygtninge i Den nære Orient og (d) frivillige fonds under FNs flygtningehøjkommissær.